

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119211456
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119211456.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Boženy Husárovej v sporovej veci žalobcu: Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., so sídlom Nábrežie A. Hlinku 27, Hlohovec, IČO: 36 713 091, zastúpený: BOĽOŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Horná 23, Banská Bystrica, IČO: 36 866 261, proti žalovanému: Mesto Hlohovec, so sídlom M.R. Štefánika 1, Hlohovec IČO: 00 312 509, zastúpený: JUDr. Lucia Jurgová advokátka s.r.o., so sídlom Kováčska 28, Košice, IČO: 47 236 884, o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12. mája 2020 č.k. 28Cb/119/2019-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 28.11.2019 doručeným súdu prvej inštancie dňa 6.12.2019 domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.06.2018.
2. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.
3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 230, 161 ods. 1, 2 C.s.p.
4. Súd prvej inštancie vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu spisu Okresného súdu Trnava vedeného pod sp. zn. 36Cb/49/2019 vyplýva, že rovnakými tvrdeniami ako v danom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca argumentoval už v rámci predchádzajúceho návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia. Jediným zásadným rozdielom medzi návrhom žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní 36Cb/49/2019 a aktuálnym návrhom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia je skutkové tvrdenie, že zriadené zabezpečovacie opatrenie je neprimerané, pretože obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je vo výške 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur. Okresný súd Trnava už vo svojom rozhodnutí č.l. 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.07.2019 konštatoval, že „nakoľko žalobca v návrhu nepreukázal primeranosť, resp. neprimeranosť zriadeného zabezpečovacieho opatrenia, tak nie je možné za daného zisteného stavu návrhu (ani čiastočne) vyhovieť“. K rovnakému záveru dospel súd aj v tomto konaní, pretože pre posúdenie primeranosti rozsahu zriadeného zabezpečovacieho opatrenia nie je rozhodujúca účtovná hodnota založenej nehnuteľnosti, ale jej reálna trhová hodnota. Zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je dočasne a preventívne zabezpečiť budúcu vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a to tým, že v prípade, ak by po právoplatnom priznaní zabezpečenej pohľadávky veriteľovi meritórnym rozhodnutím súdu nemal dlžník iný majetok, z ktorého by sa mohol veriteľ uspokojiť, veriteľ môže pristúpiť k výkonu záložného práva zriadeného práve zabezpečovacím

opatrením. Pri výkone záložného práva je potom rozhodujúca trhovú hodnotu založenej nehnuteľnosti, pretože záložný veriteľ uspokojuje svoju pohľadávku na základe speňazenia založenej nehnuteľnosti v dražbe, pričom výška výťažku je závislá od trhovej hodnoty založenej nehnuteľnosti. Je teda bez akejkoľvek relevancie účtovná hodnota založenej nehnuteľnosti, ako si ju účtuje dlžník vo svojom účtovníctve.

5. Súd prvej inštancie mal za to, že skutkové tvrdenia žalobcu prezentované v predchádzajúcom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj v tomto posudzovanom návrhu sú prakticky totožné. Na základe toho dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci, pretože je naplnená podstata § 230 C.s.p., teda ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a preto konanie v zmysle § 161 ods. 2 C.s.p. zastavil.

6. Pokiaľ išlo o tvrdenia žalobcu, ktorými namietal správnosť uznesenia Okresného súdu Trnava, ktorým bolo nariadené predmetné zabezpečovacie opatrenie, súd prvej inštancie zdôraznil, že pri návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia posudzuje len preukázanie existencie dôvodov na jeho zrušenie tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 334 C.s.p. (v spojitosti s § 344 C.s.p.). To znamená, že súd nepolemizuje so správnosťou záverov súdu, ktorý zabezpečovacie opatrenie nariadil, pretože konanie o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nie je opravným (odvolacím) konaním. Ak žalobca nesúhlasil s rozhodnutím súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, mohol voči uzneseniu podať opravný prostriedok - odvolanie. Skutočnosť, že tak žalobca učinil po uplynutí odvolacej lehoty (v dôsledku čoho bolo jeho odvolanie odvolacím súdom odmietnuté), je na ťarchu žalobcu a v žiadnom prípade nie je dôvodom na to, aby sa odvolacími dôvodmi opätovne zaoberal súd v konaní o zrušení zabezpečovacieho opatrenia. Pretože konanie o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nie je opravným konaním vo vzťahu ku konaniu o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nemožno brať zreteľ na argumenty strany, ktoré mohla a mala uplatniť už v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Dôvodom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len okolnosti, ktoré vznikli až po nariadení tohto inštitútu a nie okolnosti, ktoré existovali už v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, s ktorými sa súd v uznesení o nariadení zabezpečovacieho opatrenia právoplatne vysporiadal. Súd rozhodujúci o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia neposudzuje správnosť záverov súdu, ktorý predmetné zabezpečovacie opatrenia nariadil.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia žalobcu, keď dôvodom zastavenia konania je neodstrániteľná prekážka právoplatne rozhodnutej veci (*rei iudicatae*) a teda zavinenie na zastavení konania zaťažuje žalobcu, ktorý podal návrh na Okresnom súde Trnava, hoci si bol vedomý, že identický návrh už predtým podal na Okresnom súde Trnava, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením č.k. 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.07.2019, a preto rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. a žalobcu ako stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

8. Žalobca podal odvolanie proti uzneseniu a navrhol ho zmeniť a návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým existenciou neodstrániteľného nedostatku procesných podmienok konania - prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, tzv. *res iudicata* (v zmysle § 230 C.s.p.), nakoľko skutkové tvrdenia žalobcu prezentované v predchádzajúcom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj v tomto posudzovanom návrhu sú údajne prakticky totožné, pričom jediným zásadným rozdielom v porovnaní s predchádzajúcim návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má byť len skutkové tvrdenie, že nariadené zabezpečovacie opatrenie je neprimerané, pretože obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je vo výške 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur. Odvolateľ má za to, že porovnaním obsahu pôvodného návrhu na zrušenie ZO a návrhu na zrušenie ZO však možno dospieť k záveru, že nie sú úplne totožné a nový návrh obsahuje práve nové dôležité skutkové tvrdenie, ktoré sa týka hodnoty nehnuteľností, ku ktorým bolo sudcovské záložné právo zriadené, čo má nepochybne podstatný význam pre posúdenie, či v danom prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia (Uznesením Okresného súdu Trnava, zo dňa 11.06.2020, č.k.25Cb/85/2018-77) pri zohľadnení aktuálneho stavu boli a sú dodržané zásady legitimacy a proporcionality a nariadené zabezpečovacie opatrenie neobmedzuje povinnú osobu (žalobcu) neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Žalobca sa totiž nestotožňuje s názorom súdu

z odôvodnenia Uznesenia, že informácia o účtovnej hodnote nehnuteľnosti nie je v tomto prípade relevantná, nakoľko relevantná by bola len informácia o trhovej hodnote nehnuteľností, keďže táto je podľa názoru súdu rozhodujúca pri výkone záložného práva. Žalobca spochybňuje správnosť tohto záveru, nakoľko ak sa aj v súvislosti so založenou nehnuteľnosťou uskutočnil výkon záložného práva prostredníctvom dražby, na ktorý spôsob výkonu záložného práva poukazuje súd v Uznesení, tak pre ohodnotenie predmetu dražby by bola v zmysle ust. § 12 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon o dobrovoľných dražbách“) určujúca všeobecná hodnota nehnuteľnosti v mieste a čase konania dražby určená znaleckým posudkom, pričom znalec by mal ohodnotiť aj závady, ktoré v dôsledku prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú a upraviť príslušným spôsobom odhad ceny; všeobecnú hodnotu veci tak nemožno stotožňovať s trhovou hodnotou veci. Trhová hodnota veci je totiž aktuálna hodnota veci a stanovuje sa, pokiaľ je to možné, porovnávacou metódou, sledovaním množstva aktuálnych cien, za ktoré sa obdobné nehnuteľnosti v danej lokalite a v danom čase predávajú. Pri všeobecnej hodnote veci je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej aj ako „Vyhláška“), ktorá všeobecnou hodnotou majetku rozumie výslednú objektivizovanú hodnotu majetku, a ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty (§ 2 písm. g) Vyhlášky). Vyhláška zároveň definuje aj účtovnú hodnotu majetku, a to ako hodnotu vykazovanú v účtovnej evidencii alebo v inej evidencii slúžiacu ako vstupná informácia na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku podniku (§ 2 písm. j) Vyhlášky). Čo sa týka ohodnocovania nehnuteľností a stavieb, výber vhodnej metódy vykoná znalec, ale Vyhláška zároveň pre ohodnocovanie stavieb a nemocníc a zdravotníckych zariadení určuje, že sa ako jedna z metód vždy použije aj metóda polohovej diferenciácie a pri hodnotení faktorov sa zohľadňuje najmä faktor - súčasný technický stav, čo je dôležité pre tento prípad, nakoľko založené nehnuteľnosti tvorí aj budova zdravotníckeho zariadenia (prístavba prvej pomoci). S prihliadnutím na uvedené je tak možné skonštatovať, že účtovná hodnota nehnuteľností, ku ktorým je zriadené sudcovské záložné právo v tomto prípade, nie je bez relevancie na účely posúdenia (ne)primeranosti rozsahu nariadeného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávky, pretože nič nebránilo tomu, aby slúžila ako východisko pre posúdenie, či je hodnota založených nehnuteľností pomerná k výške pohľadávok zabezpečovaných zariadením záložného práva, pričom podotýkame, že požiadavka primeranosti a proporcionality sa má skúmať už pri zriadení zabezpečovacieho opatrenia a v tomto prípade sa tak nestalo, nakoľko žalovaný v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia hodnotu nehnuteľností, ku ktorým požadoval zriadiť záložné právo vôbec neuvádzal a napriek tomu, súd záložné právo k nehnuteľnostiam zriadil, čím nepochybne túto stranu sporu zvýhodnil na úkor žalobcu, pretože na zriadenie záložného práva vôbec informáciu o hodnote nehnuteľností súd nepotreboval, ale v návrhu na jeho zrušenie už súdu nepostačuje ako východisková informácia k posúdeniu dodržania princípu proporcionality ani účtovná hodnota nehnuteľností. Za nesprávny považuje aj záver súdu, z ktorého vyplýva, že dôvodom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len okolnosti, ktoré vznikli po nariadení tohto inštitútu, a nie okolnosti, ktoré existovali už v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko vychádzajúc z odborných názorov k tejto otázke, vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 C.s.p. (v spojení s § 344 C.s.p.) zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok jeho nariadenia. Aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považovať za odpadnutie dôvodov sui generis (viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1134). Žalobca má totiž za to, že v návrhu na zrušenie ZO žalobca dostatočne preukázal, že podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tomto prípade nikdy splnené neboli, a to okrem iného s prihliadnutím na to, že žalovaný sa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolával na nezaplatené pohľadávky voči žalobcovi, ktoré ale nebolo dôvodné vôbec zabezpečiť zriadením sudcovského záložného práva z dôvodu, že v danom čase uplatnenia pohľadávok v celkovej sume 358.980,26 eur s príslušenstvom vzniknutých z titulu poskytnutých návratných finančných výpomocí súdnou cestou (prostredníctvom súdneho konania vedeného žalovaným v procesnom postavení žalobcu a žalobcom v procesnom postavení Žalovaného, o zaplatenie 358.980,26 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.

1Up/346/2018 a následne Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 25Cb/119/2018) bol žalobca obchodnou spoločnosťou v kríze podľa ust. § 67a a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, čo v konečnom dôsledku žalovaný potvrdil aj svojím vyjadrením v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a teda jednalo sa o plnenia, ktoré nebolo možné žalovanému z tohto dôvodu vrátiť. Pohľadávky vo výške 69.156,79 eur vzniknuté z titulu neuhradeného poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a pohľadávky vo výške 1.976,96 eur vzniknuté z titulu neuhradenej dane z nehnuteľností, t. j. celkom v sume 71.133,75 eur s príslušenstvom si mohol žalovaný voči žalobcovi vymáhať už oveľa skôr, nakoľko k nim disponoval už priamo exekučnými titulmi niekoľko rokov predtým ako ich požadoval zabezpečiť sudcovským záložným právom, pričom v takomto prípade nemohla existovať obava, že exekúcia bude zmarená, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; žalovaný sa totiž len v dôsledku vlastnej niekoľkoročnej nečinnosti dostal do stavu, že tieto jeho pohľadávky neboli zatiaľ Žalobcom uspokojené. K nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia tak pre nesplnenie predpokladov nemalo v tomto prípade vôbec dôjsť, na čo mal súd podľa názoru žalobcu dostatok dôkazov. V čase rozhodovania súdu o návrhu na zrušenie ZO bolo už riadne preukázané zaplatenie sumy 264.922,56 eur žalobcom žalovanému, práve v súvislosti s pohľadávkami zabezpečenými sudcovským záložným právom, čo potvrdil aj žalovaný, aj keď len okrajovo, vo svojom vyjadrení zo dňa 14.02.2020. Napriek tomu sa žalovaný stále domáha voči žalobcovi v súdnych konaniach týkajúcich sa zaplatenia týchto pohľadávok ich judikovania v pôvodnej výške a nezobral svoje žaloby späť ani sčasti, čo je možné interpretovať aj ako účelové konanie žalovaného, aby tak napríklad nemohlo z dôvodu neprimeranosti rozsahu zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške zabezpečovaných pohľadávok dôjsť k zrušeniu nariadeného zabezpečovacieho opatrenia a to ani sčasti, čo považuje žalobca za konanie zodpovedajú zjavnému zneužitiu práva na strane Žalovaného, ktoré čl. 5 C.s.p. zakazuje a toto zneužitie práva žalovaným by tak nemalo požívať právnu ochranu.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. a) C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario a dospel k záveru, že je potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č.k. 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018 zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam parc. č. 5021/3, č. 5021/4 a stavbe s.č. 2811 vo vlastníctve žalobcu Nemocnice s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. v prospech žalovaného Mesta Hlohovec na zabezpečenie peňažnej pohľadávky záložného veriteľa vo výške 451.103,47 eur s príslušenstvom voči žalobcovi, z dôvodu osvedčenia existencie dôvodnej obavy, že nakoľko žalobca nedisponuje väčšími finančnými prostriedkami a má dlhodobé finančné problémy s uhrádzaním svojich záväzkov je ohrozený prípadný výkon súdnych rozhodnutí v prípadnom úspechu žalovaného v súdnych konaniach. Na strane žalovaného by tak podľa súdu mohlo dôjsť k vzniku ujmy, ktorú neskôr nebude možné napraviť.

12. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 36Cb/49/2019 - 30 zo dňa 22.7.2019 návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením č.k. 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018 zamietol, proti ktorému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením zo dňa 10.9.2019 č.k. 31Cob/84/2019 - 59 tak, že odvolanie odmietol.

13. Žalobca sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 6.12.2019 domáhal zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením č.k. 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018, o ktorom návrhu rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením tak, že konanie zastavil.

14. Predmetom odvolacieho prieskumu je správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zastavil konanie o zrušení zabezpečovacieho opatrenia podľa § 230 C.s.p..

15. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. Podmienky konania sa rozdeľujú na podmienky konania na strane súdu, podmienky konania na strane strán sporu, vecné procesné podmienky a negatívne procesné podmienky, medzi ktoré sa zaraďuje prekážka rozhodnutej veci - res iudicata - ako aj prekážka skôr začatého konania - prekážka litispendencie. Podmienky konania sa ďalej rozdeľujú na odstrániteľné a neodstrániteľné a to podľa tohto, či je možné ich odstrániť a po ich odstránení v konaní pokračovať alebo majú za následok predčasné ukončenie konania, ak chýbajúci nedostatok v podmienkach konania nie je možné odstrániť. Ak sa v konaní zistí, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, čo má za následok zastavenie konania (§ 230 C.s.p.). O prekážku rozhodnutej veci ide vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

17. Odvolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorý zastavil konanie pre prekážku rozhodnutej veci, ktorú námietku odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú, pretože z návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 30.4.2019 a z návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.11.2019 nie je možné vyvodiť totožnosť predmetu konania a existenciu prekážky veci rozsúdenej, keď sám súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že zásadným rozdielom medzi obidvomi návrhmi na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia boli skutkové tvrdenia žalobcu uvedené až v druhom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.11.2019, a to že obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je vo výške 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur, čím odôvodňoval neprímeranosť zabezpečovacím opatrením zriadeného záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu v prospech žalovaného na zabezpečenie zostatku pohľadávok žalovaného voči žalobcovi.

18. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že je nesprávny záver súdu prvej inštancie, že dôvodom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len okolnosti, ktoré vznikli po nariadení tohto inštitútu, a nie okolnosti, ktoré existovali už v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 491/2017 z 3. augusta 2017: „Všeobecný súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného alebo neodkladného opatrenia nemôže preskúmať vecnú správnosť pôvodného uznesenia o jeho nariadení, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia tohto uznesenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po jeho vyhlásení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu pomerov (vrátane situácie, keď v priebehu konania nastane kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností), pre úpravu ktorých bolo predbežné alebo neodkladné opatrenie nariadené. Len iný názor dotknutej strany sporu bez relevantnej zmeny skutkových okolností na hodnotenie otázok rozhodujúcich pre nariadenie predbežného alebo neodkladného opatrenia preto nevytvára dostatočný predpoklad pre rozhodovanie všeobecného súdu o jeho zrušení. Táto konštrukcia je reflexiou požiadavky, že aj v prípade právoplatných nemeritorných rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám, čo znamená, že o otázkach, o ktorých už súd právoplatne rozhodol, nebude možné v prebiehajúcom konaní na tom istom skutkovom a právnom základe vydať obsahovo iné (protikladné) rozhodnutie.“

19. Odvolací súd s ohľadom na uvedené uzatvára, že nebola daná totožnosť predmetu konania a prekážka právoplatne rozsúdenej veci tak nebola daná, a preto námietka odvolateľa o nesprávnom

právnom posúdení veci súdom prvej inštancie bola dôvodná. Odvolaciemu súdu tak neostalo iné, ako napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušiť a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia, sa odvolací súd ďalšími námietkami uvedenými v odvolacom konaní nezaoberal. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.11.2019 opätovne rozhodnúť, pričom musí postupovať spôsobom uvedeným v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a posúdiť, či sú splnené zákonné predpoklady pre zrušenie daného zabezpečovacieho opatrenia, vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami uvedenými v návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, podstatnými námietkami odvolateľa, rozhodnutie náležite odôvodní s tým, že v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.